

Korespondencja Obrębskiej-Jabłońskiej i Nitscha, prowadzona w latach 1925–1958 z uwzględnieniem okresu okupacji niemieckiej, to świadectwo 33 lat przyjaźni, której kanwą są sprawy naukowe, zawodowe i ludzkie. Jest ona dokumentem tym cenniejszym, że obie strony łączyła bliska więź, oparta na wzajemnym zaufaniu i otwartości. Dzięki wyjątkowości tej wzajemnej relacji wgląd, jaki otrzymujemy w odzwierciedlony w listach wycinek historii nauki polskiej, daje więcej niż tylko spojrzenie z perspektywy aktorów wydarzeń. Dostarcza istotnych dla tej historii informacji, jakich nie zawierają zbiory korespondencji mniej osobistej, w tym ważnych informacji o ludziach i stosunkach w środowisku polskich językoznawców, jakich próżno szukać w innych źródłach. Wreszcie, co może najważniejsze, pozwala poznać bliżej oboje korespondentów nie tylko jako wielkiej klasy uczonych, ale też jako osoby wzbudzające szacunek, sympatię i podziw. 33-letnia nieustanna dysputa naukowa tych dwojga, wpleciona w bieg indywidualnych biografii i wielkiej historii, stanowi lekturę fascynującą i pobudzającą do przemyśleń, więcej – lekturę istotną dla tożsamości polskiego językoznawstwa. Edycja ta stanie się nie przyczynkiem, lecz fundamentalnym źródłem do dziejów polskiego językoznawstwa w szerokim kontekście humanistyki polskiej oraz społecznej i politycznej historii kraju.

*Z recenzji wydawniczej dr hab. Anny Engelking, prof. IS PAN*